

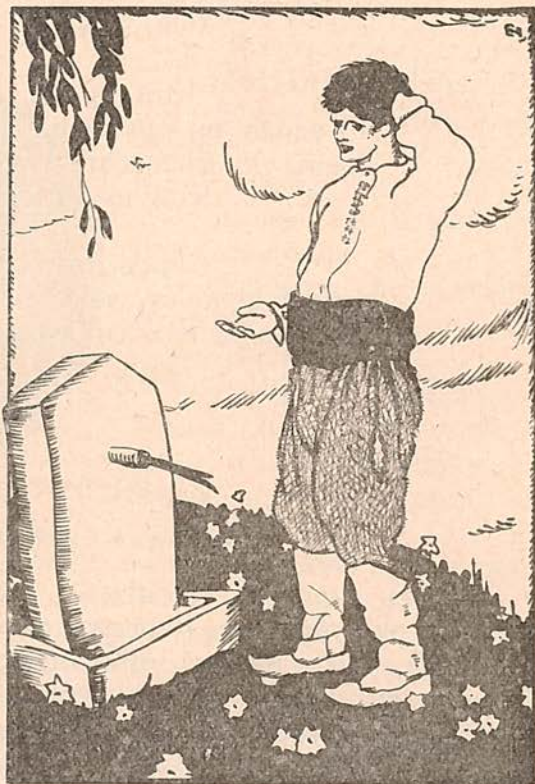
— Нищо не търся, — отговорилъ сирмахътъ, — ами ходя и се чудя на тия чешми. Кой ги е направилъ и защо отъ едни тече много вода, отъ други тече по-малко, а отъ трети не тече никакъ?

— Е, щомъ ме питашъ, ще ти кажа, ама да не ти стане криво. Тия чешми показватъ късметя на хората: Колкото хора има на земята, толкова и чешми има тука. На всѣки човѣкъ и чешма.

— Ами мога ли да видя моята чешма, — попиталъ нажалено сирмахътъ.

— Можешъ. Ела следъ мене, — рекълъ старецътъ.

Вървѣли, вървѣли и се спрѣли предъ една чешма. Отъ чучура и капѣли капка по капка.

— Ето твоята чешма, — рекълъ старецътъ и се изгубилъ.

Гледа сирмахътъ и се чуди: капка следъ капка едвамъ капятъ отъ чучура. Обиколилъ той чешмата, поозърналъ навсѣкжде дали не е счупена нейде тржбата и да се разлива водата — нѣма повреда. Всичко здраво. Бутналъ съ тояга той въ чучура на чешмата, започналъ да бърка навжтре, да види дали не е запушенъ чучура и „тракъ“ — счупила се тоягата му и запушила чучура. Не капнало вече нито капка. Помжчилъ се да извади парчето тояге изъ чучура — не може. Мжчилъ се, опитвалъ се и все повтарялъ: